

родното въ човѣка, това наричамъ култура. Има една благородна чѣрта въ човѣка, споредъ която той всекога може да постѣпва справедливо.

Христосъ, като се обрѣща къмъ ученицитѣ си казва: Да се не смушавате, и да не смушавате другитѣ съ вашитѣ проповѣди. „Не говорете глупости, защото съ това смушаватѣ другитѣ! Най-първо говорете на хората разумно и ясно. Богъ е Любовь и тази Любовь е разумна. Въ Божията Любовь нѣма абсолютно никаква жестокостъ. Ако съществува жестокостъ, тя се дължи на съвсѣмъ други причини. Ще дойде день, когато ние ще се подчинимъ на закона на Любовта. Да ви обясня картинно, какъ седи този въпросъ. Ако единъ листъ се откъсне отъ дървото и падне на земята, той ще има ли сѣщитѣ отношения, каквито иматъ другитѣ листа къмъ дървото? Този листъ е обезвѣрения листъ. Всеки листъ, който падне отъ дървото, остава при корена му. Щомъ изгубишъ вѣрата си, ти си единъ падналъ листъ отъ дървото. Ще се намеришъ долу при корена на дървото и тамъ ще минешъ една послѣдователна метаморфоза. Ще минешъ прѣзъ процеса на разлагането, на гниенето, ще се всмукнешъ отново отъ коренитѣ и послѣ ще излѣзешъ на повърхността, като клонче, като листъ, или като цвѣтъ. Ако и тогава не запазишъ свойтѣ отношения къмъ дървото, пакъ ще се откъснешъ отъ него и ще се намеришъ долу при коренитѣ. Казватъ: обезвѣришъ ли се, ще паднешъ отъ дървото. Питамъ: каква философия има въ този листъ, който се откъсналъ отъ дървото? Цѣлото човѣчество прѣдставлява едно дърво, и всеки единъ отъ васъ е единъ листъ на това